

obljubila; zato tudi oni ne odstopijo od obstrukcije. Enaka je z Jugoslovani. Tu so se razmere celo poostrele. Kajti katoliški kranjski poslanci zahtevajo, da se odpravi deželni predsednik Hein; dalmatinski pa, da odide cesarski namestnik Handel. Zato so precej pred prvo sejo državnega zbora sklenili Čehi in »Slovanska zveza«, da nimajo ne eni, ne drugi povoda, da spremenijo svoje dozdajšnje postopanje. K tej nezadovoljnosti na strani Slovanov je pa nastopila silna razburjenost proti vladi od strani Lahov in Nemcev. Znani so dogodki v tirolskem glavnem mestu Inomostu, kjer so streljali Lahi na Nemce in so slednji razbili poslopje, kjer se je nastanilo učilišče za laške pravoslavce. Pri teh izgredivih je bil ubit nek nemški slikar. Nemci so zahtevali, naj se takoj to laško učilišče prestavi iz nemške zemlje na laško; Lahi pa, naj ustanovi vlada v Trstu vseučilišče. Vlada je obljubila, da preseli laške visoke šole postavnim potom, toraj po parlamentu iz Inomosta.

Kakor se je pričakovalo, je ministrski predsednik precej v prvi seji govoril o teh dogodkih v Inomostu ter zvrčal vso krivdo na tamošnjega mestnega župana. Teden pred temi izgredivi je tirolski cesarski namestnik naznanil mestnemu županu, da se laški visokošolci oborožujejo z revolverji, da se je bati spopadov in da mestna policija ne bo zmožna, vzdržati red in mir. Župan pa je zastavil svojo besedo, da se tega ni bati, da toraj žandarjev in vojakov ne potrebuje. Ko so toraj laški visokošolci obhajali v neki gostilnici svojo veselico, se je zbrala velika množina Nemcev pred to gostilno. Ko pridejo laški visokošolci iz hiše, začnejo streljati po ljudeh in rabuka se je začela. Silno strastno je napadal precej v prvi seji poslanec za Inomost dr. Erlar ministra dr. Körberja, dr. Hartelna in tirolskega cesarskega namestnika, češ, da so ti krivi vseh nemirov v Inomostu. Prav dobro se je zagovarjal dr. Körber ter zvrčal vso krivdo na župana v Inomostu. Razgovora o tirolskih zmešnjavah so se v petek udeleževali še drugi poslanci, med njimi novi načelnik poljskega kluba grof Dzierdusičky. Po njegovih besedah bi morali Nemci biti bolj prizanesljivi, pravicoljubni in prijazni proti svojim sosedom; v Avstriji bi moral vsak narod najti svoje pravice. Čehom je ta Poljak odsvetoval nadaljno obstrukcijo, s katero ne bodo ničesar dosegli. Poljaki hočejo še dalje pomirljivo posredovati med različnimi strankami. Laški poslanec Malta ti je zagovarjal ravnanje laških visokošolcev. Kdaj bo konec te razprave, je še negotovo. To je danes očitno, da dr. Körber nima v zbornici prav nobene zaslombe. Zato se tudi govori, da je mogoče, da odstopi zdajšnje ministristvo. Kdo bi pa mogel pri zdajšnjih razmerah prevzeti v svoje roke državne vajeti in zanašati se, da nastane mir v državi, je tudi nejasno. — V prvi seji je predložil novi finančni minister zbornici proračun za leto 1905 ter ga obširno razjasnil. Poslanec Žičkar je vložil nujni predlog za podporo poškodovancem v občinah Zabukovje, Sevnica, Blanca, Brezje, Mrčna sela, Veternik, Pilštanj, Dobje in Loke.

Razprave o nemirih v Inomostu se nadaljujejo. Izmed govornikov je omeniti samo naučni minister Hartel, ki je istotako kakor dr. Körber zavrčal nemške poslance ter označil Nemce kot glavne krivce nemirov v Inomostu.

Politični ogled.

Preskrba za starostne in obnemogle delavce. Ministrski predsednik Körber je naznanil, da bo zbornici predložil zakonski načrt o preskrbi starostnih in onemoglih delavcev. Izpremenjen bo tudi zakon o zavarovanju delavcev glede bolezni in nezgode. Novi zakon bo določil, da dobi delavec, ako doseže gotovo vrsto let. dohodek. »*do po-*

stane vže prej za delo nezmožen, pa preskrbo za onemogle. A Körber je tudi obenem naznanil, da zbornica se ne bo takoj razpravljala o tej predlogi, marveč, da hoče vlada še »zaslišati« *sodbo* raznih društev. Potemtakem stvar še ne bo tako hitro rešena. Zato je pa dolžnost delavcev, da nastopijo za vpeljavo starostne oskrbe!

Poljski klub je izvolil za svojega načelnika poslance grofa Dzierduszyskega in za prvega podpredsednika dr. Abrahamovicza, za drugega podpredsednika pa dr. Dulemba. Poljski klub bo bržkone nastopal pod novim vodstvom bolj v slovanskem duhu kakor prej pod starim predsednikom Javorškim, ki je bil prevelik prijatelj naše nemške vlade. Za novo politiko nam je tudi porok klubov podpredsednik Abrahamovicz, kateri je stal nekđaj v sredini odpora proti nemški obstrukciji v državnem zboru.

Rusinski klub. Rusinski poslanci so si ustanovili svoj klub ter si izvolili za klubovega predsednika Romanczuka in za podpredsednika Wessilka.

Vstaja na Kitajskem. Iz Šangaja se poroča, da je nastala vstaja v pokrajini Kvanču. Vstaši so porazili cesarske čete, ki so hotele upor udušiti. Nato so se vstaši poslastili petih mest te pokrajine. Trgovci in inozemci so pobegnili. Bati se je, da bi se vstaja ne razširila tudi na druge pokrajine in da ne bi nastal splošen vstanek kakor l. 1900. To bi bilo posebno sedaj med rusko-japonsko vojsko zelo nevarno.

Dopisi.

Iz Gočove pri Sv. Lenartu v Slov. gor. (Občinske volitve). Pri nas so se vršile občinske volitve dne 19. t. m. Izpadle so za našo narodno stranko jako častno, akoravno se je trudila nasprotna stranka, od najnižjega prostaka pa do najduhovitejšega častnega svetnika slavno znanega »sekretera«.

Našinci so zmagali z ogromno večino glasov v vseh treh razredih. Posebno vroč boj se je bil za II. in III. razred, lahko pa je bilo v prvem, ker takrat so že imeli stajercijanci tako zmešane možgane, da je še njih edini pristaš volil naše narodne kandidate. Vsa čast in hvala našim možem, ki so ta dan tako častno nastopili.

Sedaj je pač prišel menda tisti čas, ko bo moral g. Florjan Petritsch odložiti svoje pero, katero je odrezal od vrane, ujeve v tevtonskih gozdih. Saj jo je čez 20 let sukal v pogubo Slovenije in kmetskega prebivalstva.

Da, časi se spreminjajo ter se uresničuje geslo: »Mi mladi, mi gremo naprej!«

Slovenja vas pri Ptuj. (Občinske volitve.) Dne 5. decembra bomo imeli v občini Slovenja vas občinske volitve. Vsi volilci so prepričani in dobro uvidijo, da tako ne more in ne sme iti dalje, kakor je bilo doslej. Saj ne vemo, kaj se godi z nami in našimi rečmi. G. župan je doslej delal, kakor so mu velevali ljudje, ki hočejo vse drugo, samo naše koristi ne. Zato pa možje iz Slovenje vasi, iz Hodoš, Skorbe, Njiverce, Sv. Kungote in iz Gerečje vasi, pridite dne 5. dec. polnoštevilno na volišče! Ne omahujte dalje, tu se ne gre za zamero ali sovraštvo, ampak za korist naše lepe občine; izvolite si moža, ki ima voljo, pa tudi zmožnosti dobro opravljati težavni in odgovora polni posel občinskega predstojnika. Dobro pomislino: Kakor si bomo postlali, tako bomo ležali! Vsak je svoje sreče kovač, tudi mi Slovenjevaščani!

Iz Vidma. (Res.) Ob cesti iz Vidma proti Stari vasi leži lepo posestvo z velikim poslopjem, kateremu je prizidana cerkva z stolpom. A v tej cerkvi se ni služila sv. maša že več kakor sto let, ker se za njeno popravilo dozdajšnji posestniki niso nič zmenili. To veliko posestvo je kupil od dozdajšnje lastnice gospe Jozefe Hočevar gosp. Jožef Šribar, kaplan v Trbovlji. Kakor čujemo, na-

merava novi posestnik imenovano kapelico primerno popraviti in spremeniti v hišo božjo. S to spremembo posestnika zadobi slovenska stranka pri volitvah za brežiški okrajni zastop glas, ki se je do zdaj oddajal nemški stranki.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katoliško politično in gospodarsko društvo v Jarenini ima v nedeljo, dne 27. novembra v gostilni g. Pezdikeka na Vukovskem ob pol 4 popoldne svoj občni zbor in volitev novega odbora. Na shodu bo poročal vrli kmet, deželni poslanec Roškar o zadnjem zanimivem delnozborskem zasedanju. Govorilo se bo tudi o deželni podpori po toči poškodovanim. Vsak se lahko v tem oziru pritoži. Tudi iz Maribora je obljubil priti znan govornik. Ker je gostilna g. Pezdikeka na cesti proti Št. Jakobu in proti Sv. Marjeti, se nadejamo, da bodo prišli tudi kmetje iz teh far na velezanimivi shod. Jareninčani, Št. Jakobčani, Št. Marječani in drugi sosede, pridite gotovo v nedeljo, dne 27. novembra točno ob pol 4. v gostilno g. Pezdikeka na Vukovsko! Zanimive reči se bodo obravnavale. Nikomur ne bo žal, ako bo prišel. Ne pustimo poslanca samega!

Mladiški shod za slovenjegraški okraj. Le kratko hočemo poročati o tem krasnem shodu, ker je pred vsem mladiški list »Nas Dom« *poklican*, poročati o tem mladeniškem pojavu obširneje. Shod se je vršil v Šmartinu v Kačevi gostilni, kamor so mnogoštevilni zborovalci pod zastavo dobriške mladeniške zveze skupno prikoračili s Homca. Nadžupnik šmartinski g. Lenart je došle zborovalce kar najsrčneje pozdravil ter jih povabil v zborovalnico. Predsednikom shoda so si zborovalci izvolili g. župana Rotovnika. V imenu pododpora kršč. socialne Zveze za Stajersko je govoril g. urdnik Korošec ter orisal namen mladeniške organizacije. Pozdrave katoliške slovenske akademične mladine izreka v vznesenih besedah jur. Merala, član slov. kat. akad. društva »Danica« *na Dunaju*. V imenu političnega društva za slov. graški okraj pozdravlja mladeniče predsednik g. Pečnik, v imenu dobriških mladeničev zastavonoša Božnik. Na to je bil slavnostni govor g. Fr. Kremžarja, jurista in člana »Danice«. Razpravljal je o pomenu in potrebi izobrazbe v katoliškem in narodnem duhu. Navdušenje je prisipelo ob tem govoru do vrhunca. Pozdrave pameških mladeničev je izročil mladenič Anton Smolar, pozdrave starotrških pa mladenič Ivan Arih. G. predsednik Rotovnik je po kratkem navduševalnem govoru sklenil zborovanje. Po večernicah je bralno društvo šmartinsko priredilo igro »Zamujeni vlak«, pri kateri so mladeniči izborna rešili svojo nalogo, osobito pa Peter. Malemu virtuozu in pevcom istotako vsa čast!

Mariborske porotne obravnave. Dne 17. tega mes. je bil obsojen 20 letni hlapec Jožef Kranjc iz Lahonec na pet mesecev težke ječe. Obtoženec je dne 17. okt. t. l. udaril Vincenca Tašnerja v Sovjaku s palico tako močno po glavi, da je ranjeni še isto noč umrl. Kranjc se je izgovarjal, da je bil od Tašnerja napaden in da se je moral braniti. Vseled tega je bil kaznovan samo zaradi prestopka silobrana. — Isti dan je bil obsojen hlapec Ferdinand Müller iz Rihtarove zaradi umora svojega gospodarja Franca Heriča na 7 let težke ječe.

Priznanje slovenskemu čebelarju. C. kr. dežel. šol. svet stajerski je izrekel z odlokom dne 31. oktobra t. l. g. Ivanu Ju-

rančiču, potovalnemu učitelju za čebelo-rejo, pripoznanje in zahvalo za predavanje in pouk na čebelarstvem shodu v Šmartinu pri Slovenjgradu dne 30. junija in 1. julija t. l. Ker se g. Juranič žrtvuje za čebelarstvo na blagor našega milega naroda, mu najprisrčneje čestitamo k temu priznanju njegovega delovanja.

Izpit učiteljske usposobljenosti za ljudske šole so naredile v Gorici sledeče gospodične: za ljudske šole s sloven. in nemškimi učnim jezikom: B-zlaj Josipina iz Št. Vida pri Planini, Gomilsek Antonija iz Pišec, Jebračin Roza od Sv. Marjete niže Ptuja, S. Jeraj Valerija iz Maribora, Juvanič Olga iz Selnice, Lazar Milena iz Ormoža (okolica), Lecker Matilda iz Slivnice pri Celju, Posega Marija od Sv. Miklavža blizu Ormoža, Rosenberger Alojzija iz Loč, S. Trstenjak Emanuela iz Maribora; za ljudske šole s slovenskim učnim jezikom: Cink Alojzija od Sv. Andraža nad Polzelo, Martelanc Amalija iz Poljčan, Šauli Eleonora iz Št. Petra na Medvedovem selu in Vsgaja Eliza iz Laporje.

Goljufija na poštah Na pošti v Mariboru je neko mlad človek oddal v zavitkih 1500 kron. Uradnik ni pogledal v zavitke, ker je bilo na zavitkih zapisano »Posojilnica v Ptuj«. Potrdil je izročitelju sprejem 1500 kron. Zvečer je pa zaspal, da je bil v zavitkih le nikelj. V Ptuj je slepar poizkušal na isti način oslepariti pošto, a je bil prijet. Slepar je ptujski gimnazijec Kociper.

Umrli je dne 16. nov. nagle smrti Miha Lupše v Pilšanju. Ravno si je mislil na njivi zakuriti, ko ga zadane kap. V eni roki je še držal skalino, v drugi pa žveplenko, ko so ga našli. Mož je bil star 70 let. — Iz Poljčan se nam piše: Po hudi bolezni je umrl dne 16. nov. na graški kliniki g. Ferdinand Ivanuš, bivši tukajšnji trgovec in posestnik. Pokopan je bil tukaj na god sv. Elizabete. Ogromna množica, ki je spremljala njegovo truplo k večnemu počitku, pričala je o splošni priljubljenosti rajnega. Bil je vselej prijazen in veselega lica, še celo v bolezni si je zapel marsikatero pobožno pesem. S svojim premoženjem je storil veliko dobrega in sicer kolikor mogoče na skrivnem ter je rad postregel vsakomur z dobrim svetom. Za novo cerkev v Poljčanah je daroval več tisočakov in rajnemu g. župniku Mlasko je kupil lep nagrobni spomenik. To pač jasno spričuje njegovo ljubezen do cerkve in duhovnikov, s katerimi je vselej prijateljsko občeval. On je bil tudi prvi povzročitelj romarskih vlakov, ki so štajerske Slovence vozili na božjo pot v Marijino Celje in na Brazje k Mariji Pomočnici. Za časa volitev je vselej podpiral slovensko stranko, četudi si je drugače prizadeval v miru živeti z vsami ljudmi. Bodi zemljica lahka blagemu možu in svetila mu večna luč! — Umrli je dne 19. t. m. pri Sv. Petru niže Maribora tamošnji večletni cerkv. k'jučer, občinski predstojnik, ud kraj. solakega sveta, veleposestnik Alojzij Velebil v 61 letu svoje starosti. V ponedeljek ob 9 predp. je bil pogreb, katerega je vodil mil. g. kanonik Moravec, nagrobni govor je imel č. g. dr. Ant. Medved. Pogreba se je udeležilo velikansko število ljudstva. Spoštovanemu možu bodi lahka domača zemlja! — Na Ptujski gori je umrl dne 20. t. m. velegleden mož, posestnik Franc Žankovič. Pogreb je bil dne 22. t. m. ob ogromni udeležbi občinstva. Sveti mu večna luč!

„Štajerčevi“ pristaši pogoreli. V Št. Janju na Drav. polju so se vršile dne 25. maja t. l. občinske volitve. Ker je zmaga slovenska stranka, je vložila »Štajerčeva« stranka ugovor proti volitvi. Te dni je došel odlok namestništva, v katerem se ta volitev potrjuje, ker se je vse postavno vršilo. Torej dolg nos so dobili »Štajerčevi« pristaši.

Kakšni so Štogerjevi zajci? Bistriški Štoger je imel v okolici mesta najet lov. Seveda zajci njegovega lova so istotako radi glodali skorijo dreves, kakor zajci ptuškega

advokata Fichtenaua. Ko so začeli kmetje godrnjati in žugati s tožbo, jim je rekel neki Štogerjev prijatelj: »Kako morete tožiti Štogerja, ko vendar ne veste, ali so njegovi zajci oglodali drevesa. Mogoče so pa bili zajci iz drugih lovskih okrožij!« Ali ni to pametno? Ob enem se pa tudi vidi, kako so Štogerjevi pristaši naklonjeni kmetom. Več jim je za Štogerjeve zajca nego za kmete!

Prosta služba. Služba uradnega stuge pri c. kr. okrajni sodnji v Slovenjgradu je razpisana. Lastnoročno pisane prošnje se naj vposljejo do 20. decembra t. l. na predsedništvo okrajne sodnje v Celju.

Nesreče. Posestnica Marija Cvin v Podnikvi je šla dne 15. t. mes. v gozd listje grabit ter je vzela s seboj svojo petletno hčerko. V gozdu je zakurila mati ogenj, da bi se otrok pri njem grel. Mati se je pri svojem delu oddaljila od otroka ter pustila samega pri ognju. Otrok je pa prišel z obleko preblizu ognja, ki se je vnela. Jokajoč je letela deklica z gorečo obleko proti domu, kjer je vsa opečena padla na tla. Ko je priletela mati za njo, je našla samo na pol pečeno mrtvo truplo svojega nesrečnega otroka. — Na travniku blizu Sotle je pasla 11. t. m. osemletna Marija Geršak iz Sv. Petra pod Sv. Gorami. Vsled neopredvidnosti je padla v Sotlo. Na klicanje drugih otrok je priletel hlapec Franc Taberšek, ki je potegnil deklico iz vode, toda že mrtvo. Vsi poskusi, jo oživeti, so bili brezuspešni. — Helena Amon iz Zagorja si je šla v Podčetrtke po zdravila za vrat. Mesto da bi rabila zdravilo kot mazilo, ga je med potom pila. Zastrupila si je kri, padla kmalu v nezavest in umrla. Deklica je imela še le komaj 19 let.

Ogenj. V Loki pri Žusmu je zgorela dne 13. t. m. prazna kočja Jakoba Arbeiter. Pastirji so si v bližini kočje zakurili ogenj. Veter je zanesel iskare na streho kočje, ki se je vnela. — Požar je vpepelil dne 13. t. m. gospodarsko poslopje občinskega predstojnika g. Josipa Veberič v Boračovi popolnoma s vsami poljskimi pridelki. Zažgal je sedemletni, občini v skrb izročni ubožšč, katerega je vzel posestnik iz usmiljenja k sebi.

Ustrelil se je dne 15. t. mes. v Mozirju na Štajerskem Makso Žnidaršič, bivši 19letni trgovski pomočnik, nazadnje agent. Žnidaršič je ukradel najprvo v Bostanju pri Krškem 180 K, prišel z njimi v Ljubljano in si poiskal neko ljubico, s katero je denar zapravljal. Kmalu mu je bilo v Ljubljani »prevroč« ter se je odpeljal v Trst, kjer je toliko časa živel, da je skoro porabil ves ukradeni denar, z ostankom se je pa odpeljal v Ljubno. Tam je zopet pokradel več zlatnine in 800 K denarja. Ko so ga varnostna oblastva nepretrgoma zasledovala in si je mislil, da ni več iahoda, si je vzel življenje. Zadel se je v glavo in bil takoj mrtev.

Iz Rov pri Višnjivasi se nam poroča, da je cesta čez hrib Kuretenco v zelo slabem stanu. Merodajne osebe in zastopi naj bi ukrenili, da se ugodi tozadavnim prošnjam Rovčanov!

Zvit tat se je splazil pretekli teden pod posteljo v hiši g. Antona Vahčiča, trgovca na Vidmu. Ko sta mož in žena zaspala, ima je odnesel nepovabljeni gost 1500 K. Orožniki so ga dozdaj zastenj iskali.

Občini Planina je dovolilo poljedelsko ministertvo 4000 K podpore za zidanje vodovoda, ki bo 1600 m dolg. Stroški so proračunjeni na 23.697 V.

Kupujte užigalice družbe sv. Cirila in Metoda. Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je vplačala tvrdka Ivan Perdan zopet znesek edentisoč kron kot delež pripadajoč naši družbi iz prodaje družbenih užigalic. Podpirajte, rodoljubne Slovenke, zavedni Slovenci to podjetje in razširjajte porabo družbenih užigalic, saj ima družba do danes od teh užigalic že 14.400 K prispevka.

Kletarski tečaji. Znano je, da je kletarstvo na Kranjskem v primeru z drugim

bolj vinorodnimi deželami še na jako nizki stopinji. Da se temu opomore, privedi bo tamošnji c. kr. vinarski nadzornik Bohuslav Skalický pri državni kleti v Novem mestu tekom prihodnjih zimskih mesecev več tordnevnik kletarskih tečajev. Tako lepo skrbi dežela za napredek vinarstva ozir. kletarstva. In pri nas, kjer imamo najslavnejše gorice in pridelujemo najboljšo vino, se pa nič ne ukrene. Kaj pomaga najlepše grozdje iz najboljšega vinograda, ako iz njega gospodar ne zna pripraviti fino, zlahno in stanovitno vinsko kapljico? Istotako je znanje umnega kletarstva neobhodno potrebno za vinske trgovce in gostilničarje, ki posredujejo prodajo vina med pridelovalcem in občinstvom in ki lahko iz najboljšega vina najslabše naredijo, ako z njim pravilno ne ravnaajo. Pri nas bi se moralo v prvi vrsti gledati na to, da se povzdigne ta panoga kmetijskih dohodkov. Ali hočemo čakati, da nas prekosijo v tem druge, manj vinorodne dežele? Tedaj bo že prepozno, in vse taranje zaman! Zdaj je še čas, zdaj na delo, na delo za stanovsko izobrazbo!

Nedeljska šola za kmetijske mladeniče. Kmetijska podružnica v Novem mestu priredi tudi letošnjo zimo nedeljski tečaj za kmetijske sinove s tem namenom, da se kmetijski narasčaj kolikor mogoče izobražuje v svojem poklicu in poučuje v najvažnejših zadevah živinoreje, pridelovanja krme in travništva, vinarstva in sadjarstva. Nedeljska šola bo trajala od decembra do februarja, in se bo vršila vsako nedeljo od 8. do 10. ure dopoldne. Tvarina, ki se bo poučevala v tej šoli iz posameznih predmetov, se bo za vsako nedeljo naprej pričela. Obisk šole je dovoljen tudi samostojnim gospodarjem. Tako lepo se skrbi na Kranjskem za izobrazbo kmetov. Ali bi bilo pri nas na Štajerskem kaj takega nemogoče? Ali so morebiti naši kmetje in mladeniči manj pouka potrebni? Ne, ampak večina deželnih poslancev, to so ti prijazni Nemci, nočejo o tem nič slišati. Slovenski poslanci bi nam gotovo kako zimsko kmetijsko šolo izposlovali, ko bi jih bilo več v deželnem zboru. Toda da jih ni več, tega so krivi naši nemčurji, ki volijo Sügerja, Wratschkota, Lenka itd. Tem se zahvalite, ako zaostajate v stanovski izobrazbi za kmeti drugih dežel! Povsod kmetijski stan napreduje, samo pri nas ne! Spodnji Štajer je tako imeditna poljedelska dežela, da bi lahko stala na vrhuncu vseh poljedelskih dežel. Pomislite to, slovenski kmetovalci!

Sladkor se bo podražil. Vsled letošnje suše je slabo vspela sladkorna pesa, zato se je sladkor že podražil za 10 vinarjev kilogram. Kakor se pa poroča iz trgovskih krogov, se bo sladkor še podražil.

Porotne obravnave.

Morilec Majcen na smrt obsojen. Minoli petek in soboto se je vršila obravnava proti 31letnemu Antonu Majcen iz Podvinc pri Ptuj. Obdolžen je bil, da je oropal dne 6. maja t. l. blizu infanterijske vojašnice v Mariboru Ano Frangeš iz Majšperga in da je umoril in oropal dne 22. avgusta t. l. Antonijo Pozeb, deklo v Mariboru. Oba slučaj sta se sledeče dogodila: Dne 6. maja okoli 8. zvečer je nesla Ana Frangeš iz Majšperga piščeta v Maribor na prodaj. Na Tržaski cesti jo je srečal neki mož, ki jo vpraša, kaj da nese. Na odgovor, da nese piščeta na prodaj, ji odgovori neznanec, da naj nese z njim k njegovi gospej, ki želi piščeta kupiti. Žena je res šla z njim. Mož jo je pejal po neki samotni poti čez neki travnik, kjer jo je vrgel ob tla, pokleknil na njo ter ji začel tiščati njen robec v usta, da ni mogla kričati. Posrečilo se ji je, oprostiti eno roko, s katero je potem toliko odbila napadalčovo roko od ust, da je mogla začela kričati in klicati na pomoč. Ko se je nekdo od bližnje hiše oglašil, spustil jo je ropar,

prijel za krilo, katerega je raztrgal, da je prišel do žepa, katerega je odtrgal. V žepu je bila mošnja s 6 kronami in en ključ. Na to je napadalec zbežal proti bližnjemu gozdu. Žena je na to pol mrtva od strahu prišla do bližnje hiše, kjer je povedala celi dogodek. Ker je bila vsa ranjena in opraskana na obrazu in vrhu tega vse zbegana od strahu in nagona, spravili so jo v bolnišnico. Drugo jutro je šel orožnik na lice mesta ter našel tam en gumb. Narisal je tudi odtis čevlja, katerega je zapustil napadalec v mehki zemlji. Napadena je tudi natančno opisala napadalca. S prva se žandarmariji ni posrečilo dobiti zločinca. Šele ko so prijeli Majcena, so našli, da je najdeni gumb, ki je pa že bil nadomeščen z drugim, sličen drugim gumbom na Majcenovi obleki. Ravno tako se je tudi vjemal oris stopala v zemlji z Majcenovimi čevlji. Vrhu tega je tudi žena pod prisego trdila, da je on njen napadalec. Majcen je to tajil in rekel, da je bil dotičen dan, v petek, doma pri svoji ženi, česar pa ista ni potrdila. Po njeni izpovedi je prišel on šele 7. maja, v soboto zvečer k nji.

Druga zadeva je sledeča: V ponedeljek, dne 22. avg. zjutraj je našel delavec Stancer na potu, ki pelje od Gangeršpshovega mlina ob Dravi proti Mariboru, mlako krvi in čop las; nedaleč od tam pa na strmem obrežju, ki pada okoli 10 metrov globoko k Dravi, raztreseno žensko obleko in spodaj pri Dravi mrtvo truplo, ki je bilo slečeno do nogavic. Policija, katero je obvestil, je prišla s sodnijsko komisijo na lice mesta, in je našla, da je truplo žensko, ki je imelo na vratu in trebuhu ter na nogah rane. Še isti dan se je dognalo, da je umorjena 35letna Antonija Pozeb, doma iz Oplotnice, ki je služila v Mariboru. Orožništvo in policija je pridno iskala zločinca in slednjič se je posrečilo zvedeti, s kom je bila umorjena prejšnji dan v nedeljo popoldne skupaj v različnih gostilnah v Mariboru in v Kamnici. Vsled izpovedi prič so našli dotičnega spremljevalca v osebi obtoženca. Ko so preiskali njegovo nedeljsko obleko, so našli poskropljeno s krvjo in na kolenu hlače in spodnje hlače izrezane. Majcen je zločinstvo trdovratno tajil in se izgovarjal, da je dobil krvave kaplje na obleki, ker mu je en teden prej, ko je bil doma pri svoji ženi, tekla iz nosa kri. Ko se mu je pa po pričah dokazalo, da to ni res, začel je praviti, da si je razrezal roko na šipi, katero je zlomil v vlaku, ko se je peljal domu. Tudi ta izgovor se je ovrget vsled izpovedi prič, ki so sicer potrdile, da je šipo zlomil, ni pa se na roki ranil. Slednjič se je izgovarjal, da je v gostilni »pri Gradu« v Mariboru v pijanosti razbil literški glaž, se vrezal v roko ter okrvavil obleko. Tudi ta izgovor se mu je ponesrečil, ker so pričje izpovedale, da to ni res. Nekoliko dni po njegovi aretaciji so našli med kamenjem pri zgradbi, kjer je Majcen delal, njegov nož ves okrvavljen. Zatoženec se je izgovarjal, da mu je bil nož v ponedeljek dopoldne, dne 22. avg. okraden. Na vprašanje predsednikovo, kedo bi bil krvav nož tja položil, ni vedel nikogar navesti. Da je bil z umorjeno celo nedeljo popoldne v dveh gostilnah v Mariboru in v gostilni Šerag v Kamnici skupaj, tega Majcen ne taji. Iz gostilne Šerag je šel z njo ob 10. uri po noči proti Mariboru. Šla sta po veliki cesti in ne po pešpoti, katero rabijo navadno izletniki. Blizu mostu Kamniškega potoka, kjer gre majhna steza proti Dravi in ob nji proti Mariboru, sta šla oba nekoliko na stran na to sta se pa napotila zopet po glavni cesti v Maribor. V Koroškem predmestju sta ju srečala dva fanta, ki sta zvalila Pozeb s seboj, med tem ko je šel on proti domu. Na potu skozi mestni vrt, ko je šel na stran, si je na žičnati ograji raztrgal hlače, na kar je jezen odtrgal celi visseči kos. Tako je Majcen izpovedal. Ena priča je pa izpovedala, da je Majcen nagovarjal Pozeb naj gre z njim po veliki cesti, dve drugi pričji sta pa slišali, kako jo je nagovarjal, da bi šla po samotni poti proti Dravi. Pozeb je imela tudi čez 10 K

denarja pri sebi, kakor so izpovedale natakarike, kjer sta z Majcenom pila. Ta denar se ni našel pri nji, zato se je sumilo, da jo je Majcen tudi denarja oropal.

Kljub vsem tem izpovedbam prič, je Majcen vse tajil in rekel, da ni kriv. Klical je Boga za pričje svoje nedolčnosti. Porotnikom so se stavila dva vprašanja: 1.) ali je Majcen kriv roparskega napada na Ano Frankeš, 2.) ali je kriv zavratnega roparskega umora Antonije Pozeb. Porotniki so potrdili prvo vprašanje z 10 da, 2 ne, drugo pa z 12 da. Sodni dvor je na to obsodil Majcena v smrt na višala. Obsojeni se je pri razglasbi sodbe začel britko jokati, zapustil pa je že mirneje sodno dvorano. Zunaj je zagledal svojega brata, kateremu je podal roko rekoč: »Z Bogom brat!« Oba sta se začela na to britko jokati. Paznik pa je hitro porinil Majcena skozi vrata, katera se bodo samo zopet odprla, ko ga popeljejo pod visalico, če ga ne pomilosti cesarjevo dobro srce.

„Stajerčev“ pesnik Muršec, pred porotniki. Na dva dni je odrejena obravnava proti Alojziju Muršecu in Ozbaldju Šegula. Oba sta obtožena umora žene Cecilije Šegula, katerega sta izvršila v noči od 19 na 20. avg. t. l. Po izpovedi Šegule, kateri vse prizna, se je izvršil umor, kakor sam pripoveduje, tako-le: »Ker sem s svojo ženo v nezadovoljstvu živel, tožil sem večkrat Muršecu, da ne morem več izhajati. Nato mi je Muršec rekel: »Tu ni drugega za narediti, kakor jo pri pričji zaklat.« Ker si pa nisem sam upal, sem obljubil Muršecu 300 K, če mi pomaga. V petek zvečer sem hotel iti k svojim starišem, ko sem pa šel mimo Muršecovega okna, sem videl, da ima luč. Šel sem k njemu in tedaj sva se dogovorila, da umoriva mojo ženo. Podala sva se k hiši, kjer sem jaz poklical ženo, ki mi je odprla. Nato sem se pri zadnjih vratih spustil Muršeca v hišo. Ko je žena zaspala, sem ji vrget vrv okoli vratu ter jo vlekel proti vratom. Tam mi je že priskočil Muršec na pomoč. Oba sva jo vlekla skozi lopo v hišico, kjer je že Muršec med tem pripravil škaf in pa sekuro. Držala sva ji glavo čez škaf, nato sem jo na prigovarjanje Muršeca jaz udaril s sekuro trikrat po glavi in ker je še migala, udaril jo je Muršec četrtočas. Nato sva zanesla škaf s krvjo v potok. Pri žganju sva se potem posvetovala, kam s truplom. Muršec je predlagal, da bi vzgala šupo, da bi truplo tudi zgorelo. Temu pa nisem hotel pritrčiti, zato sva slednjič sklenila, položiti truplo na železniški tir, da bi se mislilo, da je sama skočila pod vlak. V ta namen ji je dal Muršec 5 K in dva ključa v žep.« Truplo je bilo potem po noči od brzovlaka poveženo in ga je našel čuvaj kakor smo v št. 34. t. l. opisali. Medtem ko Šegula vse obstoji, taji Muršec trdovratno ter se z neumnim govorjenjem hoče zagovarjati.

Našim čitateljem je znano, da je Muršec zlagal pesmi za »Stajereca«. Po izpovedi prič je tudi v ječi pesnikoval. Zložil je dolgo pesem, katero je pel ter se s tem hotel sporazumeti s Šegulom, naj ga nikar ne izda. Sploh je ves nastop Muršeca jako drzen. Ko ga je predsednik vprašal, če je kriv, je prijel za lobanjo rajne Cecilije, ki je v sodnijski dvorani, ter jo poljubil, rekoč: »Bog je moja priča, da sem nedolžen, zato poljubim tu njeno glavo!« Ker je pa Šegula vse obstal, je zakričal nad njim: »Kaj boš lagal, hudobnež!« Laganje pa mu ni nič pomagalo.

Vsa izprijenost in hudobnost Muršeca pa se je izkazala pri drugem njegovem hudodelstvu. Z Jožefom Horvat sta leta 1899. skupaj ukradla goske. Ker je Horvat izdal tatvino, prišla sta oba v preiskavo. Pred obravnavo pa je hotel Muršec spraviti s sveta glavno pričjo, Horvata. V ta namen ga je opijanil v Ptujju z žganjem, ga peljal po samotni poti, tam sta se oba vlegla v senco. Komaj pa je Horvat legel, že je čutil prvi sunek z nožem v glavo. Hoteč se ubraniti napadalca, mislil ga je prijeti za roko, toda

zgrabil je za nož ter si prerezal roko. Potem se je pa zgrudil na tla. Po noči ga je prebudil dež, hotel je vstati, da bi prišel iz gozda, toda vsled slabosti se je pri vsakem koraku zgrudil na tla. Ko so Horvata čez dva dni našli, bil je še živ. V bolnišnici so našli na njem 18 ran. Vsled ran na glavi je bil dolgo časa ometenega duha, tudi je popolnoma oglušil. Bolj ko pa je ozdravel, bolj se mu je bistril duh in začel se je spominjati vsega. Ko je to Muršec opazil, obljubil mu je različna darila, če molči. Vrhu tega je raztrosil vest, da je Horvat bedast. Vendar tudi še sedaj mu je stregel po življenju. Tako ga je napadel meseca januarja t. l. v gozdu ter ga hotel ubiti. K sreči pa je prišel nekdo zraven, ki je to zažabil. Muršec se je takrat zagovarjal, da ga je Horvat psoval. Do solz je poslušalce ganila izpoved gluhega Horvata, ko je pripovedoval, kako ga je zapeljal Muršec v tatvino, ga zaklal v gozdu, kako je prišedši iz bolnišnice, reven in slaboten v vednem strahu živel pred Muršecom, da ga zopet kje ne dobi na samem. Kako opravičen je bil njegov strah, je pričja napad v januarju. Muršec je uničil najprej njegovo poštenje, nato je hotel uničiti tudi njegovo življenje. Dve žrtvi Muršeca sta stali pred nami, prvi Šegula, ki je na njegov nasvet umoril svojo ženo, drugi Horvat, ki mora gluh in bolehen živeti svoje dni. Obema je bil Muršec hudobni duh, ki ju je zapeljal v hudodelstva in nesreče. Namesto pa, da bi svoja dejanja obžaloval in se kesal, taji trdovratno ter celo imenuje pričje lažajive, ki izpovejo resnico proti njemu. Tako daleč pripelje človeka »Stajerec« in žganje!

Grozno je bilo poslušati del zapisnika, v katerem se opisujejo rane Horvata. Ko so ga našli, imel je že rane vse gnile in polno črvov v njih. V bolnišnici so ga komaj toliko ozdravili, da je mogel hoditi, njegov duh je bil vsled strahu in ran na glavi skoraj popolnoma omračen. Celo leto je trajalo, predno je na duhu toliko ozdravel, da se je mogel spominjati, kaj se je tisti osodepolen popoldan z njim godilo. Komaj je revček okreval, začel ga je zasledovati Muršec, tako da je itak dušno in telesno oslabljenega še bolj vznemirjal.

Muršec je vse tajil, jedini »da« je prišel iz njegovih ust, ko je priznal, da je v ječi pesnikoval. Ginljivo je bilo gledati očeta Šegule, ki je med obravnavo molil za svojega sina. Porotniki so vprašanje, če sta zatožena kriva, česar se dolžita, potrdili, na kar je sodni dvor obsodil Muršeca in — Šegula v smrt na vešala.

Zdaj ko je Muršec videl, da mu vse njegovo laganje ni nič pomagalo, in ko mu je še donela smrtna obsodba v ušesih, mislil si je: Ako obstanem, bom mogoče pomiloščen. Zato je stopil k sodniku in rekel: »Jaz obstojim, da sem kriv, in prosim za nižjo kazen.« Tudi Šegula je prosil za milost.

Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Za župnika v Zvodnjem je imenovan č. g. Ivan Rožman, kaplan v Moxirju, in za župnika v Polju č. g. Anton Drogenik, kaplan pri Mali Nedelji. — Umril je dne 21. t. m. v mariborski bogoslovni g. Anton Goričan, bogoslovec prvega letnika, star 23 let. Sprevod, katerega se je udeležila č. duhovščina iz Maribora, gimnazijski ravnatelj Glovacki z nekaterimi gg. profesorji, vsi šolski tovariši ranjkega in mnogo občinstva, je vodil preč. g. kanonik dr. Mlakar, ravnatelj bogoslovnice. Rajnkemu svetila večna luč!

Umeščen bo dne 1. decem. ob 10. uri predpol. na župnijo Sv. Lovrene nad Mariborom č. g. Frider. Horvat, ondot. provizor.

Duhovne vaje so se obhajale te dni na Vidmu v proslavo Marijinega jubileja. Vodila sta to pobožnost č. gg. P. Avguštin in P. Emerih iz frančiškanskega samostana v Brežicah.

Iz Dramelj. Tukaj smo pretečeno nedeljo, dne 20. t. m. obhajali lepo slovesnost pri podružni cerkvi Marije Dobje. Naš č. g. župnik so dali prenarediti veliki altar in nadomestiti novo Marijino podobo. Ta dan so blagoslovili prenovljeni altar z lepo Marijino podobo, na kar so nam č. g. kaplan v prelepi, v srce segajoči pridigi razložili čednosti Marijine. Iz več župnij so prihiteli ljudje počastiti novo dobsko Marijo. Cerkev je bila zelo lepo okrašena, tudi je bilo okrog cerkve vse v vencih in slavolokih. Zato moramo izreči pohvalo dobskim dekletam, katere so se res mnogo trudile, da so spodobno počastile in sprejele novo Marijo v svojo sredo. Tudi mladeniči niso zaostali. Že v soboto in tudi v nedeljo so s topiči streljali in tako povzdignili slovesnost. Ob dveh popoldne so bile pete litanije, katere so vsi po cerkvi peli z velikim navdušenjem, in potem smo se razšli vsak na svoj dom z veselim srcem, da se je zopet nekaj storilo v čast Marijino in za njeni jubilej!

Od Sv. Martina v Rožni dolini. Tukaj se je obhajala v čast presv. Devici od 15. do 18. t. m. tridnevica, katero so vodili trije č. gg. misijonarji od Sv. Jožefa pri Celju. Udeležba vernikov je bila obilna že na predvečer in potem vse tri dni. Spovednice so bile vedno oblegane in je upanje, da bo ta pobožnost veliko dobrega sadu obrodila. Štejem si torej v prijetno dolžnost, da izrazim s tem č. gg. misijonarjem očitno zahvalo za ves njihov veliki trud in požrtvovalnost. Naj jim Bog obilno povrne! Nadalje zahvaljujem č. g. naučitelja in organista J. Kvaca, ki je s prekrasnim, v srce segajočim petjem povzdignil slovesnost, zlasti zadnji dan. Pokazal je s svojim mešanim zborom, kaj se da doseči v tem oziru tudi med prostim ljudstvom, ako se kdo prav potruži. To mu služi v čast. Tudi njemu in pevcem naj Bog plati! — A. Kos, župnik.

Vzgojevalnica ubogih deklet. Letošnja petdesetletnica Marijina je že obrodila obilno krasnega sadu. Eden najlepših spominov

na to Marijino leto bo gotovo dekliska sirotišnica tik starodavne, od Slovencev tako pogosto obiskovane romarske cerkve Marija Trošt pri Gradcu. Častiti očetje frančiškani, pa družba sv. Detinstva ter štajerska zveza dobredelnih društev so si segli v roko in hočejo s svojimi doneski in pa milodari blagih Marijinih častilcev in dobrotnikov postaviti Marijin dom, v katerem se naj vzgajajo deklice sirote in učijo umnega gospodarstva in potrebne postrežbe pri bolnikih. Gotovo je to plemenit namen! Kdo bi ne pomagal rad, da se postavi Mariji tak spomenik tam, kjer je ona pomagala že tolikim! Kdor se hoče usmiliti ubogih sirot in še posebej počastiti nebes kraljico, naj blagovoli svoje doneske, če še tako majhne, vposlati: P. Benignus, gvardijan in župnik, Marija Trost pri Gradcu.

Na Zasmu bodo oo. jezuitje iz Ljubljane od 27. novembra do 5. decembra vodili sv. misijon. Ljudstvo se ga veseli, ker je od zadnjega misijona preteklo že 20 let.

Društvena poročila.

Miklavžev večer v Mariboru priredi kakor vsako leto tudi letos »Bralno in pev. društvo Maribor« dne 4. decembra t. l. Na vzporedju je saljivi prizor, žabja kantata, nastop Miklavža, angeljev in parkeljnov. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer. Darila se naj oddajo pri slugi v Narodnem domu. Vsak zavitek mora biti kolekovan z narodnim kolekom. Kolek se dobi tudi pri slugi. Miklavž privabi vsako leto obilo občinstva v Narodni dom, upamo, da bo tudi letos našel mnogo velikih in malih otrok!

Javno predavanje v Ljutomeru priredi »Zgodovinsko društvo za Slov. Štajersko« dne 27. novem. 1904, v veliki dvorani g. J. Kukovca, v spomin 200 letnice, kar so štajerski Slovenci pregnali ogrske vstaše, Kruce. Vzpored: 1. Politično razmerje med avstrijskimi in ogrskimi deželami ob času Krucev. Predava društveni tajnik g. prof. dr. Kovačič. 2. Kruci na Slov. Štajerskem. Pre-

dava g. Janez Kociper. 3. Sodelujeta tudi ljutomersko pevsko in tamburasko društvo. Začetek točno ob pol 4. uri popol. Vstop je prost. — Odbor »Zgodov. društva za Slov. Štajersko«.

Slovenske igre v Slovenjgradu. Starotrska dekleta so priredila zadnjo nedeljo, dne 20. t. m. v zborovalnih prostorih Zadruga igre »Lurška pastirica«. Vse priprave in cela prireditelja je bila skrb starotrskih deklet. Izvrsten uspeh jim je prinesel čast, a mnogoštevilni obiskovalci jim izrekajo iskreno zahvalo za prijetno zabavo. V nedeljo, dne 27. t. m. se igra ponovi. Po predstavi je bila prosta zabava v gostilničnih prostorih, kjer so nam ob tamburanju, petju in govorih srca gorela svetega narodnega navdušenja.

Pilštanj. Zadnjo nedeljo, dne 20. nov. t. l. je priredilo naše izobr. društvo prvi poučni shod. Dasi smo se še-le zadnje dni v tednu za to odločili, vendar obisk ni bil slab. Predavalo se je o pomenu prave varčnosti. — Društvo je pristopilo k »Zvezi«.

Društvena naznanila.

Zveze slovenskih posojilnic v Celju redni občni zbor se bo vršil v četrtek, dne 1. decem. 1904 ob 10. uri predpoldne v Narodnem domu v Celju.

Kat. slov. izobražev. društvo na Vranskem priredi v nedeljo, dne 27. t. mes. poučen shod v prostorih stare šole ob 8. uri popol. Vzpored: petje, deklamacija S. Gregorčič »Kmetaki kiži«. Govor. Poučni govor ima veleč. g. urednik Ant. Korošec iz Maribora. K obilni udeležbi vabi odbor.

Slovenjgrader. Zadnjo nedeljo se je v Narodn. domu predstavljal igiokaz »Lurška pastirica«. Uspeh je bil velikanski. Na občno zahtevanje se bo igrava prvo adventno nedeljo zopet predstavljala. Upa se, da bo uspeh še mnogobrojnejši. Predstava bo ob isti uri in v istih prostorih zakor zadnjič. V nedeljo le zopet v Narodni dom.

Listnica uredništva. Sv. Andraž v Slov. gor: Smo že dobili poročilo od druge strani. Hvala!

Loterijske številke.

Gradec 19. novemb.: 44, 54, 50, 21, 78.

Dunaj 19. novemb.: 27, 80, 41, 25, 14.

Zahvala.

S potrjim srcem nad nenadomestljivo izgubo našega preljubega sina in brata gospoda

Antona Goričana,
bogoslovca I. letnika,

izrekamo vsem svojo najiskrenejšo zahvalo, posebno preč. ravnateljstvu bogoslovnice in ostalim č. gg. duhovnikom, bogoslovcem, č. oo. frančiškonom, vodstvu gimnazijskemu, prečast. predstojništvu zavoda šolskih in usmiljenih sester in vsem drugim znancem in prijateljem za spremstvo dragega pokojnika in za darovane vence.

798 1-1

Žalujoči stariši in sestre.

ZAHVALA.

Povodom pogreba našega milega očeta, gospoda

Alojzija Velebila,

veleposestnika, cerkv. ključarja in župana,

se s tužnim, a zavolj tolike nam ravno sedaj izkazane ljubezni, potolaženim srcem zahvaljujemo preč. g. kanoniku in stol. župniku Francu Moravec, za sv. mašo in sprevod, vlč. g. dr. A. Medvedu za nagrobni govor, vsem č. gg. duhovnikom, posebno č. g. domačemu župniku, ki so za sprevod in pogreb vse oskrbeli, slav. obč. zastopu, šolskemu vodstvu, društvu »Skala« in vsem sorodnikom in znancem od blizu in daleč, za lepe vence in njih prijaznost, ter vsem, ki so našega, nam prerano zamrlega očeta spremljali k zadnjemu počitku. Bog plačaj!

Pri Sv. Petru, 22. nov. 1904.

794 1-1

Žalujoči ostali.

Kmetovalci! obvarujte svojo živino!

pred hromoto in kostolomnico, katere bolezni bodo po izjavi živnozdravnikov, letos radi krme, ki ima premalo rudninskih snovi v sebi, pri živini neizogibne in pridevajte stalno 788 16-4

Barthelovo poklajno apno.

Ce se živini da nekaj doka tega apna, koristi več, kakor če se poklada po izbruhu bolezni toliko kilo na dan. — Tega apna se porabi v pol leta za poklajanje pri eni kravi 6-7 in pri enem prašiču 3-4 kg.

Izdatek majhen! — Učinek velikanski!

5 kg K 2- iz Dunaja, 50 kg K 12- iz Maribora.

Dopisuje se slovenski!

Miha Barthel in drug na Dunaju X./3.

Zahvala.

Vsem, kateri so ljubi ženi in materi v težki bolezni stregli in jo v grob k njenim sedmim otrokom spremljali, posebno pa čast. gosp. kapelanu, kateri so bolnico večkrat obiskali in tolažili, izrekamo srčno zahvalo.

796 1-1

Črešnovce, 19. nov. 1904.

Rodbina Žitnik.

Zahvala.

Za pogorelo hišo in gospodarsko poslopje mi je izplačala ogrsko-francoska zavarovalnica »Franco Hongroise« v Gradcu po svojem zastopniku, g. Ferenciču, točno zavarovalnino, zato se čutim dolžnega, izreči imenovani zavarovalnici za to kulantnost svojo zahvalo.

Terniče, dne 23. okt. 1904.

Korc Alojzij, Sel Jožef,
priči

Jurij Cafuta.